

жакъ да убиѣтъ Исуса, когото и проваждатъ вързанъ при Пилата. А между туй Іуда като са раская, и като върна на Архіерейтъ заплатата за прѣдателството, отиде и са обѣсва. А първосвещеницитѣ, като разсѣдиха че не е простено да турѣтъ въ храмската каса тѣзи сребърници, като цѣна отъ кръвъ, купиха съ тѣхъ нивата гранчарска за погребяване на странни. Пилатъ като испита потънко Исуса, и като чу че е Галилеанинъ, проводи го при Ирода, който са случи тогасъ въ Іерусалимъ. Но и той като намѣри Исуса невиненъ, отпрати го назадъ облѣченъ съ бѣла дреха като знакъ на невинността му. За туй Пилатъ подбуденъ отъ самосебе си и отъ жена си, иска да отпусне Исуса, ако не като невиненъ то поне като отпуснатъ за празникъ. И тѣй пита народтъ : Кого иска да имъ отпусне, Исуса ли или Варавва злодѣецтъ ? Принуденъ той отъ метежнитѣ виканія на раздраженныйтъ народъ, отпуца злодѣецтъ, а Исуса като би, прѣдаде го на распетіе. (Мат. кз. 1—26. Марк. єї. 1—15. Лк. кк. 66—71. кг. 1—25. Іоан. нї. 28—40 ѳ. 1. 6—15.).

§. 61. *Исусъ распѣнхтъ помежду двама разбойници.*

Като прѣдадохъ Исуса на войнитѣ, тѣ го облѣкохъ въ чървена дълга дреха, увѣнчехъ го съ търновень вѣнецъ, дадохъ му въ ражта трѣсть на мѣсто скиптър и го подигравахъ различно; подиръ го облѣкохъ пакъ съ сѣщата му дълга дреха, и го натоварихъ съ кръсттъ. И понеже отслабна вече отъ многовидныѣ мъжы, войнитѣ накарахъ Симона Биринеанина да носи кръсттъ. Слѣдъ него вървѣхъ